

ה"ט 63392/03/22 - גיא ברוך, בני ברוך, רותי ברוך נגד רונן כהן, ענבל כהן, דניאלה כהן

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 63392-03-22 ברוך ואח' נ' כהן ואח'

לפני כבוד השופטת אלואז זעורה-עבדאלחלים

המבקשים
1. גיא ברוך
2. בני ברוך
3. רותי ברוך

נגד המשיבים
1. רונן כהן
2. ענבל כהן
3. דניאלה כהן

פסק דין

1. לפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**"). בין הצדדים התנהל הליך קודם, ה"ט 53415-05-21 אשר במסגרתו ניתן ביום 8.6.2021 צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד המשיב 1, למשך 6 חודשים.
2. במסגרת הבקשה שלפניי טענו המבקשים כי ממועד פקיעת הצו הקודם המשיבים מטרידים אותם, פוגעים בשלוות חייהם, מקללים אותם ומאיימים עליהם ברצח. המבקשים טענו, בין היתר כי ביום 26.2.2022 המשיבה 2 התהלכה ליד שער ביתם ובעטה ברגלה בשער וכתוצאה מהחבטה, השער פגע במצח ילדתם הקטינה אשר עמדה בסמוך לו. עוד טענו כי במועד אחר, המשיבה 3 זרקה מחלון ביתה חפץ על ביתם.
3. ביום 5.4.2022 התקיים דיון אשר במהלכו שמעתי את טענות הצדדים. המבקשים 1 ו-2 התייצבו לדיון בשם המבקשים. המבקשים חזרו על טיעוניהם והציגו לפני בית המשפט סרטונים המתעדים את המשיבה 2 בועטת בשער חצר ביתם ואת המשיבה 3 משליכה חפץ מחלון ביתה לעבר גג בית המבקשים - התיעוד, על פי הנטען, הנו ממצלמות האבטחה מבית המבקשים.
4. המשיבים התייצבו לדיון בליווי הגב' סיגל שרה אשר נטען כי היא בתה של המשיבה 3 ומי שמטפלת בצרכיה הרפואיים. המשיבים הכחישו את טענות המבקשים וטענו מנגד כי המבקשת 3 מקללת אותם באופן קבוע. עוד טענו כי למבקשים חמישה ילדים אשר מרעישים ופוגעים בשלוות חייהם ובמיוחד כאשר המשיבה 3 היא אישה מבוגרת וחולה. המשיב 1 טען לפניי כי הוא סובל מפוסט טראומה והציג לעיון בית המשפט סרטון המתעד את ילדי המבקשים הקטינים משחקים בחצר ביתם ללא הפרעה, דבר המלמד לגרסתו כי טענת המבקשים כי ילדיהם הקטינים מפוחדים וסובלים איננה נכונה. המשיב 1 הציג לעיון בית המשפט תמונה של מרזב חסום

עמוד 1

באמצעות בד , וטען כי המבקש 1 הוא זה אשר פוגע בו ובכלל זה סתם את מרזב ביתו.

דין והכרעה:

5. בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה על פי הוראות החוק הוא בוחן אם נסיבות המקרה שלפניו, ואם יש בהן מה ללמד על קיומה של "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק כדלקמן: **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**.

6. לא כל "הטרדה" מהווה "הטרדה מאיימת", ועל בית המשפט להיווכח כי מתקיימות נסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בו. (ראו: ה"ט (קר) 43373-12-15 בלס רביב נ' לייבל (30.12.15)).

7. עוד נקבע בפסיקה כי המבחן הוא מבחן אובייקטיבי בעיקרו (ראו: ה"ט (תא) 4381/04/12 קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ נ' עו"ד זהר גרינברג (23.4.12)).

8. לפי הפסיקה, הדרישה לפגיעה בשלוות חייו של הנפגע כוללת אירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה וכדי לפגוע בשגרת החיים התקינה (ראה-ה"ט 39396-03-16 פלוני נ' אלמונית ואח' (27.3.16)). כן יש צורך בהוכחת ביצוע הטרדה או נקיטת איומים בעבר וכן הוכחת נסיבות הנותנות בסיס להנחה כי אותו אדם יטריד שוב.

9. בית המשפט נדרש לערוך איזון ראוי בין הצורך במניעת הטרדה מאיימת לבין זכויותיו של המשיב לכבוד והגבלה מינמאלית בחירותו. יפים בעניינינו הדברים שנאמרו ב בר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים (10.8.2004):

"יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד, כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה"

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובסרטונים אשר הוגשו על ידי המבקשים ושמעתי את טענות הצדדים, והתרשמתי מעדות המבקשים והמשיבים בצורה בלתי אמצעית, שוכנעתי כי יש מקום למתן הצו - כמבוקש.

11. כאמרו לעיל, במעמד הדיון בית המשפט צפה בסרטונים אשר הוגשו על ידי המבקשים בהם רואים את המשיבה

2 בועטת בשער ביתם של המבקשים והמשיבה 3 זורקת במכוון חפץ לעבר ביתם. המשיבה 2 אישרה כי פעלה כמתואר בבקשה אך טענה כי הדבר נעשה על רקע הטרדות חוזרות ונשנות מצד המבקשת 3 שמקללת אותה ועל רקע הטרדות של המבקשים וילדיהם (עמ' 2 שורות 3-13). המשיבה 3 הכחישה כי היא הדמות שמופיעה בסרטון. באותו משפט אישרה כי המדובר בחלון ביתה וכי לא זרקה חפץ אלא המדובר ברוח שהעיפה מידה סיכה שבה החזיקה (עמ' 2 שורה 16-17).

12. המשיבים, והגב' שרה אשר ליוותה אותם, הפריעו למהלך הדיון הפרעה ממשית, התהלכו באולם, הרימו את הקול וצעקו, גילו חוסר סבלנות והיעדר יכולת להתאפק, התפרצו אחד לדברי האחר בצעקות ובהתאם הוצאה הגב' שרה מאולם בית המשפט. במהלך הדיון זו התפרצה לאולם בצעקות. בהתאם ולאור הפרעות החוזרות ונשנות הוזמן משמר בתי המשפט.

13. לקראת סוף הדיון, המשיבה 3 טענה כי היא לא חשה בטוב וכי היא "עמודת להתעלף". קלדנית בית המשפט סיפקה למשיבה 3 מים והוצע להזמין עבודה טיפול רפואי, אך בני משפחתה, המשיבים והגב' שרה, סירבו להצעה להזמין מד"א. המשיבים המשיכו לדבר ביניהם בקול רם כי הם לא מתכוונים לחזור לבית המשפט והדיון הופסק.

14. לאור כל המתואר לעיל, ולאור הודאת המשיבים, הישירה והעקיפה בטענות המיוחסות להם על ידי המבקשים, ועל רקע התנהלות המשיבים באולם בית המשפט ובדיון, שוכנעתי כי המשיבים נקטו בהטרדה מאיימת על פי הגדרתה בחוק, באופן המצדיק מתן צו כנגדם.

15. בהתאם הבקשה מתקבלת. ניתן צו האוסר על המשיבים כדלקמן:

- א. להטריד את המבקשים בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם ובמקום עבודתם.
- ב. לאיים על המבקשים בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ומעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור עם המבקשים כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.

16. האיסור כמפורט בסעיף 15 יחול על המשיבים, בין כלפי המבקשים ובין כלפי אדם אחר הקרוב אליהם, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

לאור הסכמת המשיבים והעובדה כי עניינינו באירועים חוזרים ונשנים, הצו יעמוד בתוקף משך 12 חודשים מהיום.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לצדדים באמצעות פקיד בית המשפט ותסגור את התיק.

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ב, 05 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.